

Studija slučaja Dr Alvina De Leona

SLUČAJ: 52

DATUM: decembra 2016.

KLIJENT: 41 godinu stara desnoruka žena

Subjektivne tegobe: Klijentkinja dolazi sa bolom u levom skočnom zglobu. Bol se pojavio u junu, dok je bila na odmoru u Evropi sa svojom majkom i devetomesečnom ćerkom. Nije bilo nikakve povrede, niti je pala, niti uvrnula skočni zglob na tom putovanju. Opisuje ga kao oštar bol oko spoljašnje strane skočnog zgloba. Od kako se vratila sa odmora ređe je boli, a tokom leta je bilo nekoliko manje bolnih epizoda. Međutim, poslednjih nekoliko meseci bol se ponovo vratio, a u poslednjih nekoliko nedelja ocenjuje ga ocenom 8/10 (10 je žestok bol). Zbunjuje je što je skočni zglob ne boli kad vežba u teretani. Takođe uviđa da ne može sama da izazove bol, osim kad se penje ili spušta stepenicama noseći svoju ćerku, koja je, po njenom priznanju, teža od većine beba tog uzrasta.

Zapažanje: Nije primećeno da klijentkinja šepa. Obimi pokreta kolena i skočnog zgloba su u granicama normalnog, i obostrano su bez bolova. Svi ostali ortopedski testovi za kolena i skočne zglobove su negativni. Palpatorno se otkriva umerena osetljivost ligamenata na spoljašnjoj strani levog skočnog zgloba (levi spoljni talofibularni i levi kalkaneofibularni ligament).

Pogođeni organi: Ligamenti levog skočnog zgloba

Embrionalni klicin list: novi mezoderm

Kontrolni centar u mozgu: medulla cerebri (moždina)

GNM objašnjenje: Ligamenti levog skočnog zgloba: laki konflikt samopotcenjivanja zbog fizičkog izvođenja neke radnje u vezi sa njenom majkom/detetom, koji dovodi do gubitka tkiva (nekroze) mekih tkiva/ligamenata u skočnom zglobu za vreme faze aktivnosti konflikta. Tokom faze isceljenja se izgubljeno tkivo nadoknađuje, što dovodi do zapaljenja i bola. Biološka svrha ovog Biološkog Specijalnog Programa je da ojača ligamente skočnog zgloba, kako bi se ubuduće poboljšalo fizičko izvođenje neke radnje. Klijentkinja je trenutno u **visećem isceljenju** sa **šinama/okidačima**. Ona mora da identifikuje originalni konflikt (DHS) i da ga bude svesna, kako bi se SBS potpuno završio.

GNM shvatanje: Klijentkinja je razumela objašnjenje i shvatila da konflikt mora da je u vezi sa njenim putovanjem u Evropu i njenom sposobnošću da stigne na sledeći let na aerodromu. Kaže da su na putovanju morali da presedaju i da stignu na sledeće letove. Međutim, na aerodrom su stigle kasno i ona je morala da trči da bi stigle na presedajući let na drugom terminalu. Bila je posebno u stresu jer nije imala pristup dečjim kolicima i morala je da nosi ćerku u naručju (koja je, kako tvrdi, prilično teška) celim putem. Bojala se da neće biti dovoljno brza (njeno samopotcenjivanje fizičkih sposobnosti) da stigne na drugi terminal, i da će propustiti let (**njen DHS**). Na kraju su stigle na let. Ali, ona je verovatno podsvesno povezala anksioznost sa mogućnošću nošenja i putovanja sa ćerkom. Možda je ušla u isceljenje za vreme tog putovanja po Evropi, što je i izazvalo njen početni bol u skočnom zglobu. Ali, priznala je da je svaki put kad nije mogla da ponese kolica na razgledanje, brinula da neće moći da nosi ćerku i hoda tako naokolo duže vreme. To je moglo da kreira šinu/okidač, koja se zadržala do danas. Njeni simptomi su se smirili kad se vratila kući, jer joj je na raspolaganju bio suprug koji je pomagao u nošenju ćerke,

kad nije mogla da koristi kolica. Nedavno pogoršanje je možda nastupilo zato, što je upravo upisala ćerku na neki program u lokalnoj zajednici, kako bi se družila sa drugom decom. Tamo je shvatila da je njena ćerka, uprkos svojoj veličini, jedino dete koje još ne puzi i ne hoda. Ovo je možda bio još jedan okidač/šina, što može da objasni pogoršanje njenih simptoma u poslednjih nekoliko nedelja. Sad brine da neće moći više da nosi dete ne samo zbog veličine, već i zato što je boli skočni zglob pa ona nema ni snagu, ni pokretljivost koja joj je potrebna (što je njen mogući drugi konflikt samopotcenjivanja koji prolongira simptome).

Zamolio sam je da poveže bol u skočnom zglobu sa prvobitnim incidentom na aerodromu. Takođe sam je podsetio da kao majka postaje jača, što je dete teže. Zato je ona, tehnički gledano, vrlo jaka i sposobna da nosi svoje dete, jer se njeno telo adaptira na rastuću težinu deteta. Za nju je bilo važno da prestane da potcenjuje sebe misleći da ima „loš skočni zglob/stopalo”. Trebalo je da kaže sebi da može da vežba u teretani bez bolova, i da je bez simptoma ako ne nosi svoju ćerku. Na kraju, bilo je vrlo bitno da se pozabavi svojom zabrinutošću oko toga što devojčica sporije prohodava. Tražio sam od nje da promeni perspektivu, da uvidi da ima zdravo dete koje se razvija svojim tempom, i da je samo pitanje vremena kad će prestati potreba za njenim nošenjem. Urađene su tehnike opšteg balansiranja i kiropraktička podešavanja. Kontrola je zakazana za nedelju dana.

Rezultati: Na kontroli dve nedelje kasnije, prijavila je značajno poboljšanje simptoma u skočnom zglobu. Priznaje da je bila iznenađena da je poboljšanje oko 90%. Uviđa da još uvek povremeno ima umeren bol kad postane anksiozna (više iz navike) oko nošenja ćerke uz stepenice. Ipak, svesna je toga, i podseća sebe da je jaka, i da je njen skočni zglob dobro.

Na treću kontrolu nije došla, ali je preko prijateljice kojoj je preporučila da dođe na kliniku, poručila da više nema nikakve probleme sa skočnim zglobovom.

Za pojašnjenje specifičnih termina, pogledajte dokument „Pet Bioloških Zakona”

Prevod: Dr Radmila Jonić

Izvor: www.LearningGNM.com